

- den tidsmæssige gyldighed af den omhandlede klausul (aftalens varighed på et år plus et år) svarer til den periode, der er fastlagt i den samme aftale, i løbet af hvilken parterne ikke har tilladelse til at benytte forretningshemmeligheder eller fortrolig knowhow, der er opnået i forbindelse med iværksættelsen af partnerskabet i projekter med en tredjepart
 - klausulens geografiske rækkevidde er begrænset til aftalens geografiske rækkevidde
 - klausulens subjektive rækkevidde er begrænset til aftalens parter og de virksomheder, som disse parter er majoritetsaktionærer i, og andre virksomheder i den samme koncern, der også råder over eller driver detailvirksomheder, der er omfattet af den pågældende aftales anvendelsesområde
 - klausulens subjektive rækkevidde udelukker et stort flertal af de virksomheder, der tilhører den samme økonomiske koncern som parterne og som følge heraf ikke er bundet af klausulen og kan konkurrere mod modparten i og efter aftalens løbetid
 - de virksomheder, der er omfattet af konkurrenceklausulen, er til stede på fuldstændig adskilte produktmarkeder, og det ikke er godtgjort, at de ved aftalens indgåelse havde udviklet projekter eller planer eller havde foretaget en form for investering eller taget andre initiativer med henblik på at indtræde på modpartens produktmarked?
- 11) Skal begrebet »vertikal aftale« i artikel 1, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, (TEUF) på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis og i punkt 25), litra c), i Europa-Kommissionens Retningslinjer for vertikale begrænsninger (EUT 2010, C 130, s. 1) med henblik på artikel 101, stk. 1, TEUF fortolkes således, at dette begreb omfatter en aftale med de kendetegn, der er beskrevet i ovennævnte spørgsmål, i hvilken forbindelse parterne er til stede på fuldstændig adskilte produktmarkeder, og det ikke er godtgjort, at de inden og i mangel af aftalen har gennemført projekter, investeringer eller planer med henblik på at indtræde på modpartens produktmarked, men i hvilken forbindelse parterne med henblik på den omhandlede aftale stiller deres respektive kommercielle netværk, salgsnet og tekniske viden til rådighed for modparten for at fremme, opnå og øge den anden parts kundekreds og omsætning?

(¹) EUT 2010, L 102, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 5. juli 2021 — Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P. mod NOWO Communications, S.A.

(Sag C-411/21)

(2021/C 452/03)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Appellant: Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P.

Indstævnt: NOWO Communications, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 10, stk. 2, i Lei n.º 55/2012, de 6 de setembro (lov nr. 55/2012 af 6.9.2012), såfremt denne bestemmelse fortolkes således, at den afgift, der fastsættes heri, har til formål udelukkende at finansiere markedsføringen og udbredelsen af portugisiske film og audiovisuelle værker, give anledning til en indirekte forskelsbehandling af leveringen af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne i forhold til den tilsvarende nationale levering, idet bestemmelsen vanskeliggør leveringen af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne i forhold til den rent indenlandske levering af tjenesteydelser i en medlemsstat og dermed er i strid med artikel 56 TEUF?
- 2) Kan svaret på det første præjudicielle spørgsmål ændres af den omstændighed, at der findes tilsvarende eller lignende ordninger som den i lov nr. 55/2012 fastsatte i andre EU-medlemsstater?